

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115206203
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115206203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filákovského v spore žalobcu K. N., R. S. N. X.. XXXX/X, XXX XX N., právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému S. I. A., I., I. I. J. N. XX, XXX XX N., I. K. Ú. I. XXX%, I.. I..W..V.. C. J., I. I. R.. I.. E. XX, XXX XX N., X.: XX XXX XXX, právne zastúpený Bc. Mgr. Marekom Figurom, advokátom so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, o neplatnosť výpovede zmluvy o zriadení vecného bremena, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 7C 207/2015-63 zo dňa 08. marca 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že:

Súd u r č u j e, že čiastočná výpoveď Zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 09.01.2015 doručená žalobcovi dňa 13.01.2015 j e n e p l a t n á.

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 45 odsek 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o konkurze“).

3. Mal za preukázané, že žalobca uzavrel dňa 03.09.2007 so spoločnosťou M.. kúpnu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, na základe ktorej došlo ku prevodu vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. X nachádzajúceho sa na prízemí budovy súpisné číslo M. na I. R. C. N. - I. I. a ku prevodu vlastníckeho práva nebytovému priestoru č. X nachádzajúceho sa na prvom poschodí. Na tej istej listine uzavrel žalobca so spoločnosťou M. aj zmluvu o zriadení vecného bremena v prospech žalobcu spočívajúcu v práve žalobcu užívať nebytový priestor č. X ako klubovňu S. v I. I. bezodplatne po dobu 15 rokov odo dňa nadobudnutia vlastníctva nebytového priestoru, pričom vecné bremeno bolo zapísané v Správe katastra N. do katastra nehnuteľností a je uvedené na LV č. XXXX k.ú. I. I. pod č. V XXX/XXXX. Na spoločnosť M.. bol vyhlásený konkurz, pričom ustanovený správca podstaty - žalovaný

doručil dňa 13.01.2015 žalobcovi list zo dňa 09.01.2015, ktorým vypovedal vyššie označenú kúpnu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena v častiach týkajúcich sa ustanovení o zriadení vecného bremena. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že ak predmetom zmlúv je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, správca je oprávnený vypovedať zmluvu v dvojmesačnej výpovednej lehote. Vzťah Občianskeho zákonníka a Zákona o konkurze sú typickým príkladom všeobecnej a špeciálnej úpravy pričom špeciálna úprava má prednosť pred všeobecnou. Dospel k záveru, že v zmysle ustanovenia § 45 odsek 4 Zákona o konkurze je zrejmé, že je možné vypovedať zmluvu uzavretú aj na dobu určitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, a preto rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že určí, že výpoveď zo zmluvy o zriadení vecného bremena je neplatná a vecné bremeno trvá. Uviedol, že ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze sleduje vyslovene záväzkové a nie vecné práva, akým nepochybne je aj vecné bremeno. Vecné práva patria medzi práva absolútne, teda pôsobia voči všetkým, nie len voči konkrétnemu subjektu, ako je to pri právach záväzkových. V predmetnej veci bolo zriadené vecné bremeno in personam tak, že každý vlastník dotknutej nehnuteľnosti je povinný strpieť oprávnenie žalobcu užívať vymedzené priestory ako J.. Poukázal na to, že Občiansky zákonník predne definuje spôsoby, ako môže vecné bremeno zaniknúť. Postup, ktorý zvolil žalovaný nemá oporu v zákone a vypovedať zmluvu v časti zriadenia vecného bremena týmto spôsobom nemôže. Zdôraznil, že Zákon o konkurze neobsahuje právnu úpravu zániku vecného bremena pri speňažení majetku v konkurznom konaní, a preto v dôsledku speňaženia majetku, na ktorom vecné bremeno viazuje, tieto nezanikajú.

5. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Poukázal na to, že keďže v danom prípade úpadca pred vyhlásením konkurzu uzatvoril zmluvu o vecnom bremene v prospech žalobcu v rozsahu užívať nehnuteľnosť na účely klubovne pre J. po dobu 15 rokov, čím došlo v podstate k uzatvoreniu zmluvy, predmetom ktorej je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, resp. záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť. Vzhľadom k tomu, žalovaný ako správca pristúpil k výpovedi spornej zmluvy. Podporne poukázal na ustanovenie § 86 Zákona o konkurze, v zmysel ktorého vykonáva správca správu majetku podliehajúceho konkurzu s odbornou starostlivosťou tak, aby majetok bol dostatočne chránený. Správca pritom nesmie zvýhodniť niektorého z veriteľov alebo záujmy iných pred spoločným záujmom všetkých veriteľov. Zákon nešpecifikuje, a teda neobmedzuje správcu v tom, ktoré zmluvy s ohľadom na ich povahu (vecnoprávne v. záväzkovoprávne) môže vypovedať. Podľa jeho názoru je ustanovenie Zákona o konkurze lex specialis k ustanoveniam Občianskeho zákonníka.

6. K vyjadreniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca. Zotrúva na svojom právnom názore založenom na tom, že vecné bremeno bolo zriadené pre žalobcu ako vecné bremeno in personam. Vecné bremeno nemá charakter záväzkovoprávneho vzťahu, ide o vecnoprávny vzťah, o čom niet pochyb.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie a ani na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou M.. v konkurze ako kupujúcou bola dňa 03.09.2007 uzavretá Zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru - kúpna zmluva č. XX/XXXX a zmluva o zriadení vecného bremena (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. X a č. X nachádzajúcich sa v budove súp. č. XXXX na I. R. v N. - I. I. a zriadenie vecného bremena v prospech žalobcu ako oprávneného z vecného bremena, ktoré spočíva v práve žalobcu užívať nebytový priestor č. X na účely J. dôchodcov, bezodplatne na dobu 15 rokov odo dňa nadobudnutia vlastníctva nebytového priestoru. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 2K/38/2013 zo dňa 28.05.2014 vyhlásil na majetok dlžníka - spoločnosti XXX %, spol. s.r.o. konkurz. Listom zo dňa 09.01.2015 adresovaným žalobcovi, správca majetku úpadcu - žalovaný čiastočne vypovedal Zmluvu, a to v jej časti týkajúcej sa zriadenie vecného bremena s poukazom na ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze.

9. Podľa ustanovenia § 45 odsek 4 Zákona o konkurze, ak úpadca pred vyhlásením konkurzu uzatvoril zmluvu, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, správca môže zmluvu vypovedať v dvojmesačnej výpovednej lehote, ak mu zo zákona alebo zo zmluvy nevyplyva kratšia lehota na vypovedanie tejto zmluvy; zmluvu môže správca vypovedať aj v prípade, že bola dohodnutá na určitý čas. Zmluvu o nájme bytu môže správca vypovedať len za podmienok ustanovených Občianskym zákonníkom. Toto ustanovenie sa nepoužije na zmluvy uzatvorené podľa Zákonníka práce.

10. Podľa ustanovenia § 151n odsek 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

11. Podľa ustanovenia § 151o odsek 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa odseku 2, zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

Podľa odseku 3, ak nie je vlastník stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

12. Podľa ustanovenia § 151p odsek 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. K zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zmluvou je treba vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa odseku 2, vecné bremeno zanikne, ak nastanú také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby alebo prospešnejšiemu užívaniu jej nehnuteľnosti; prechodnou nemožnosťou výkonu práva vecné bremeno nezaniká.

Podľa odseku 3, ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávnenej osoby, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

Podľa odseku 4, ak právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí určitej osobe, vecné bremeno zanikne najneskôr jej smrťou alebo zánikom.

13. Vecné bremená obmedzujú vlastnícke právo k veci v prospech iného subjektu, pričom toto obmedzenie sa môže vzťahovať len na nehnuteľnosti. Na základe tohto právneho vzťahu vlastníkovi nehnuteľnosti vzniká povinnosť v prospech oprávnenej osoby niečo strpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Každá povinnosť vyplývajúca z právneho vzťahu vecného bremena zodpovedajú na druhej strane práva oprávnenej osoby. Tieto práva (oprávnenia) z vecných bremien sú dvojakého druhu, a to vecné bremená, ktoré sú spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti (pôsobia in rem) alebo vecné bremená, v ktorých oprávnenia slúžia určitej osobe a sú na túto osobu viazané (pôsobia in personam). V oboch prípadoch konkrétne vymedzenie obsahu práv a povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu vecného bremena je určené aktom, na základe ktorého vecné právo vzniklo.

14. Ustanovenie § 151o odsek 1 Občianskeho zákonníka s využitím ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka ustanovuje spôsoby vzniku vecných bremien, a to písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu, zo zákona a výkonom práva (vydržaním). Naproti tomu ustanovenie § 151p Občianskeho zákonníka upravuje predovšetkým spôsoby zániku vecných bremien, ako aj možnosť ich zrušenia

pre zmenu pomerov. Na rozdiel od spôsobov vzniku vecných bremien, výpočet spôsobov ich zániku nie je v ustanovení § 151p Občianskeho zákonníka vymedzený taxatívne. Podľa ustanovenia § 151p Občianskeho zákonníka vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu (súdu alebo orgánu verejnej správy) alebo zo zákona. Vecné bremená však môžu zaniknúť aj iným spôsobom ako napríklad uplynutím času, splnením rozvázovacej podmienky, splynutím práv a povinností z vecného bremena a tiež premlčaním, či vyvlastnením.

15. Zásadnou otázkou v prejednávanej veci je tá, či možno ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze považovať za ustanovenie, ktoré upravuje jeden zo spôsobov zániku vecného bremena. Na zodpovedanie tejto otázky je podľa názoru odvolacieho súdu podstatné sa zamerať na podstatu vecných bremien a ich odlišnosť od záväzkových vzťahov.

16. Vecné práva predstavujú vzťah osoby k veci, teda bezprostredné (priame) panstvo nad vecou. Bližšie vymedzenie vecných práv je potom závislé od toho, o aké vecné práva ide. Súčasný Občiansky zákonník pod vecnými právami chápe: vlastnícke právo (spoluvlastníctvo), právo držby, záložné právo, vecné bremená, zádržné právo a vecné predkupné právo. Vecné práva majú povahu absolútnych práv pôsobiacich proti všetkým (erga omnes), teda každá iná osoba je povinná nerušiť oprávneného vo výkone jeho práva k veci. V tom je súčasne aj rozdiel oproti právam záväzkovým, ktoré sa v zásade týkajú relatívneho vzťahu medzi osobou oprávneného a povinného. Na druhej strane aj pri záväzkových právach možno identifikovať určitý absolútny moment, a to pri povinnosti iných osôb zdržať sa zásahu do výkonu niektorých práv (napr. nájomného práva k bytu, ktoré je chránené proti každému vrátane vlastníka bytu). Súčasne aj vecné práva k cudzej veci majú svoju relatívnu stránku prejavujúcu sa vo vzťahu medzi oprávneným a vlastníkom zaťaženej veci. S absolútnou povahou vecných práv a ich prelínaním sa so základným ľudským právom, aké predstavuje ochrana majetku, súvisí aj zvýšená miera ochrany, aká je vecným právam poskytovaná zo strany právneho poriadku. Typickým znakom a podstatou práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu je teda jeho vecno-právny charakter. Preto ho nemožno zamieňať s právom záväzkovým, napriek tomu, že nie je vylúčené zabezpečiť právo užívať nehnuteľnosť nielen zriadením vecného bremena, ale aj na základe záväzku, napríklad nájomnej zmluvy. (Pozri Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015)

17. Súčasný Občiansky zákonník výslovne neupravuje ochranu účastníkov právneho vzťahu vplývajúceho z vecných bremien. Primerane však možno pri uplatňovaní tejto ochrany vychádzať z úpravy nárokov na ochranu vlastníckeho práva (tzv. vlastníckych žalôb), ktoré sú svojím obsahom a účelom právam zodpovedajúcim vecným bremenám najbližšie (v zmysle ustanovenia § 853 odsek 1 Občianskeho zákonníka). (Pozri Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015)

18. Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd zato, že vecné bremeno ako jeden z druhov vecných práv požíva špecifickú ochranu, podobne ako samotné vlastnícke právo. Je tiež nevyhnutné ho odlišovať od práv záväzkových. Špecifikum vecného bremena spočíva napríklad v skutočnosti, že v prípade zmeny v osobe vlastníka nehnuteľnosti, na ktorej viazne vecné bremeno toto automaticky nezaniká, nakoľko nový vlastník nemôže nadobudnúť viac práv, než ich mal jeho predchodca (pozri tiež R 1/1965), či v skutočnosti, že aj v prípade, ak bola nehnuteľnosť vydražená, vecné bremená nezanikajú, ale prechádzajú na vydražiteľa.

19. V zmysle zásady zmluvnej voľnosti sa účastníci Zmluvy zo dňa 03.09.2007 rozhodli, že v rámci Zmluvy uzatvorí Zmluvu o zriadení vecného bremena a nie napr. nájomnú zmluvu. Uvedenú skutočnosť, teda že účastníci Zmluvy túto uzatvárali slobodne a vážne, nikto zo strán sporu nenamietal.

20. Ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze v prvej vete hovorí, cit.: „Ak úpadca pred vyhlásením konkurzu uzatvoril zmluvu, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, správca môže zmluvu vypovedať v dvojmesačnej výpovednej lehote, ak mu zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva kratšia lehota na vypovedanie tejto zmluvy; zmluvu môže správca vypovedať aj v prípade, že bola dohodnutá na určitý čas.“

21. Závazky vznikajú najčastejšie zo zmlúv. Predmetom záväzkov je plnenie, ktoré môže spočívať v tom, že dlžník veriteľovi niečo dá alebo niečo koná, zdrží sa nejakého konania alebo niečo strpí. Inú skupinu zmlúv, na ktoré sa môžu vzťahovať účinky vyhlásenia konkurzu tvoria predovšetkým zmluvy, ktoré uzatvoril úpadca pred vyhlásením konkurzu buď na neurčitý čas, ale často účelovo aj na určitý čas, spravidla na dlhší čas a ktoré umožňujú druhej zmluvnej strane výkon práv k majetku, ktorý podlieha konkurzu. Výkon týchto práv by mohol sťažiť správcovi speňažovanie majetku, ktorého sa výkon práv týka (napr. ak úpadca je prenajímateľom) alebo zaťažuje konkurznú podstatu preferovanými pohľadávkami proti podstate (napr. ak úpadca je nájomcom). Ak predmetom zmlúv je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, správca je oprávnený vypovedať zmluvu v dvojmesačnej výpovednej lehote. Správca je oprávnený podať výpoveď aj vtedy, ak zmluva alebo právny predpis výpoveď neumožňuje. (Pozri Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2015)

22. Podľa názoru odvolacieho súdu je v prípade ustanovenia § 45 odsek 4 Zákona o konkurze nutné rešpektovať jazykový výklad spojenia „zmluva, ktorej predmetom je záväzok“. Pod uvedeným slovným spojením tak odvolací súd rozumie záväzkové právo v zmysle ustanovenia § 488 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. § 261 a nasl. Obchodného zákonníka, konkrétne záväzky, ktoré vznikli zo zmlúv. Podľa názoru odvolacieho súdu teda treba prisvedčiť odvolateľovi v tom smere, že ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze sleduje záväzkové práva. Uvedené ustanovenie by sa napríklad týkalo nájomnej zmluvy.

23. Dôvodová správa k ustanoveniu § 45 Zákona o konkurze hovorí, cit.: „V odseku 1 až 3 zákon upravuje režim odstupovania od vzájomných zmlúv, ktoré ešte neboli splnené úpadcom alebo druhou zmluvnou stranou alebo boli splnené len čiastočne. V odseku 4 sa upravujú zmluvy dlhodobejšieho charakteru, ktoré môže správca vypovedať v zákonom určených lehotách, keďže rôzne zákony upravujú iba minimálnu dĺžku trvania výpovedných lehôt a umožňujú stranám, aby si ich zmluvne predĺžili. Keďže pracovnoprávne vzťahy úpadcu rieši v iných ustanoveniach, zákon ustanovuje, že sa nepoužije úprava tohto odseku. Nároky, ktoré vznikli poskytnutím plnenia počas konkurzu si veritelia uplatňujú ako nároky proti podstate. Iné nároky si veritelia môžu v konkurze uplatniť len prihláškou.“ Pokiaľ by bolo úmyslom zákonodarcu subsumovať zánik vecného bremena pod ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze, uvedené by (vzhľadom na charakter vecného bremena a na ochranu ktorú požíva) v zákone výslovne uviedol.

24. Je pravdou, že vecné bremeno môže spôsobiť zníženie hodnoty nehnuteľnosti. Skúmanie uvedenej skutočnosti však nie je predmetom tohto konania. Pokiaľ teda správca dospeje k záveru, že je nevyhnutné vecné bremeno, ktoré viazne na nehnuteľnosť úpadcu zrušiť, nemôže tak podľa názoru odvolacieho súdu urobiť výpoveďou v zmysle ustanovenia § 45 odsek 4 Zákona o konkurze, ale inou zákonnou cestou. Odvolací súd navyše poukazuje na skutočnosť, že takáto výpoveď správcom by ani nemala žiaden význam z hľadiska samotného zániku vecného bremena, a to s poukazom na príslušné ustanovenia zákona č. 162/1995 Z.z. (pozri tiež R 59/1997).

25. K námietke žalovaného týkajúcej sa nemožnosti použitia ustanovenia § 382 C.s.p. odvolací súd uvádza, že v uznesení sp. zn. 16Co/20/2016-51 zo dňa 28.11.2016 (ktorým odvolací súd zrušil skorší rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 7C/207/2015-35 zo dňa 05.06.2015) odvolací súd nevyslovil záväzný právny názor v zmysle ktorého by na danú právnu vec bolo nutné aplikovať ustanovenie § 45 odsek 4 Zákona o konkurze. Odvolací súd uvedeným uznesením zrušil predchádzajúce rozhodnutie prvoinštančného súdu z dôvodu nepreskúmateľnosti, pričom uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie posúdiť odôvodnenosť nároku žalobcu s ohľadom na Zákon o konkurze a jeho vzťah k Občianskemu zákonníku, reagovať pri tom aj na podstatné námietky strán sporu, vo vzťahu ku ktorým bude potrebné prijať odôvodnený úsudok tak, aby bol jeho právny záver presvedčivý a spôsobilý podať odpoveď na relevantné otázky.

26. Odvolací súd vyzval v zmysle ustanovenia § 382 C.s.p. strany sporu na vyjadrenie sa k inému právnemu posúdeniu - t.j. ku skutočnosti, že mieni vysloviť iný právny názor než súd prvej inštancie. Uvedeným postupom chcel zabrániť tomu, aby rozhodnutie vo veci samej nebolo pre strany prekvapivé a mali možnosť v konaní reagovať.

27. Nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu bola vzhľadom na vyššie uvedené závery žaloba dôvodná, odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 388 C.s.p. napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovel. Vzhľadom na úspech žalobcu odvolací súd zmenil rozsudok aj čo do výroku o trovách konania tak, že žalobca má v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s stanovením § 262 odsek 2 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s stanovením § 262 odsek 2 C.s.p..

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).